

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

SAYI : 75 1 MAYIS 1976

Emek en yüce değerdir

MADEN-İŞ

Birlikten Kuvvet Doğar

1 MAYIS 1976
EMEKÇİLERİN BİRLİĞİ YOLALIYOR

KEMAL TÜRKLER:

"Dünya, Emekçilerden ve Halklardan Yana Değişiyor»

yazısı 5. sayfada

— 1976'NIN 1 MAYIS'I

Elinde sınıf pusulası olanlar için, 1 Mayıs dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününün yarım asırlık bir aradan sonra muhteşem bir gösteri ve büyük bir coşkuyla kutlanmasının nedenini açıklamak oldukça basittir. 1 Mayıs 1976 gösterisinin gerçekleşmesi, temelde işçi sınıfının kurtuluş savaşı yıllarından bu yana sürdürdüğü örgütlü ve bilinçli mücadelenin ve bu sürecin 1967 yılında kurulan DİSK'in sınıf ve kitle çizgisinin kaçınılmaz bir çözümüdür. 1976'nın 1 Mayıs'ı, tüm kapitalist dünyada olduğu gibi, işçi sınıfının ve tüm emekçilerin sermayenin ekonomik ve siyasal egemenliğine karşı yürüttüğü savaşımın ayrılmaz bir parçasıdır.

I MAYIS TÖRENİ İLE İLGİLİ

FOTOĞRAFLI ANLATIM ORTA SAYFADA

— DEMOKRATİK GÜÇBİRLİĞİ

Uluslararası işçi dayanışmasını dile getiren, bizim için tarihsel olan bu günde ilk kez bu denli geniş bir eylem birliği sağlanmıştır. Bunun sonucu, yine 1 Mayıs gösterisinin başarısında görülmektedir.

DİSK, her zaman, demokratik eylem ve güç birliğinin somut istemleri içeren ortak bir program üzerinde sağlanması gerektiğini belirtmiştir. Bazı ters sloganların dışında, 20.4.1976 tarihinde yapılan ortak toplantıda saptandığı gibi, katılan örgütler DİSK'in saptadığı 1 Mayıs belgileri ile kendi özlük sorunlarını dile getiren belgileriyle genel bir uyum gösterdiler. Böylece, yine ilk kez, katılanların önemli bir bölümü, düzenleyen ve esas sorumluluğu taşıyan işçi sınıfının sendikal örgütünün disiplini dışına çıkmayarak, örgütsel ve ideolojik farklılıklara karşılıklı saygı temeli üzerinde, ortak bir noktada birleşerek demokratik güç ve eylem birliğinin en güzel örneğini verdiler.

52 YIL SONRA
1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMINI ÇOŞKUYLA KUTLADIK

ÇAĞRI

Mannesmanlı İşçi Kardeşlerimizi Coşkuyla Selâmlıyoruz.

GAZ ALETLERİ A.Ş. İşçileri

Biz kardeşiz. Çünkü hep ayni gaye için çalışıyoruz. Bunun için birleşmek, bir yumruk gibi olmak, bizim en doğal haklarımızdır.

Kardeşler ;

Yıllardan beri özlemini çektiğiniz Türkiye MADEN-İŞ Sendikasının varlığını tatmak için verdiğiniz mücadeleyi kıvançla görüyoruz. Mannesmann da çok tanıdık, özü doğru, sözü doğru yiğit ve mert arkadaşlarımız mevcut. Neden bizim eriştiğimiz mutluluğa siz erişemeyesiniz. Sizler de işçisiniz. Biz MADEN-İŞ Sendikası bünyesinde bütünleştik, huzura kavuştuk. Aynı huzura kavuşmanız için özlediğiniz günleri sayıyoruz. Geçmiş yıllarda size oyun oynayan sarı sendikaya öyle bir ders verinki; bir daha size elini uzatamasın. Bu sarı şebekeler bizim de huzurumuzu bozmak istediler. Ama biz onlara gereken dersi vererek, birlik ve beraberliğimizi bozmadan, yuvamızda kaldık. Bugün mutluyuz. Sizlerle de ayni çatı altında birleştiğimizde daha mutlu olacağız. Açtığınız bu mücadelenizin bayrağını beraberce götürüp, işçi sınıfımızın birliğini sağlayana kadar hep beraber yürüyeceğiz. Kavganız kutlu olsun. Zaferiniz mutlu olsun.

Sevgilerimizle

KİM GÜÇLÜ?

Eleksin A.Ş. Fab. İşyeri Baştem.
Yunus SEĞMEN

İşçi arkadaşlar kim güçlü diyor ve söze başlıyoruz, bilinen gerçekki hasmına ağırlığını yani kendi varlığını kabul ettirene güçlü diyoruz. Günümüz Türkiye'sinde mevcut olan iki federasyondan söz etmek istiyoruz. Bir örgütün büyük olmasını sadece üye çoğunluğuna tabi tutmak doğru olamaz. Bunun hesabını yaparken o örgütün tüzüğünün üyelerinin geleceği açısından ve değişen günün şartlarına göre üye ve yöneticilerine imkan verip vermeyeceğine dikkat gerekmektedir.

Bu tıpkı binanın temelinin sağlam oluşuna benzer. Örneğin temeli alalade yapılmış ve isteği kadar kat çıkma ruhsatı olan bir binanın kat sayısı ne olursa olsun o bina hafif bir yer sarsıntısında çatlamaya başlar. O zaman hemen payantalar vermek zorunda kalırsın. Binam büyük ve sağlamdır dersen buna kim inanacak ve kim kirada oturacak. Amma sağlam yapılı yer sarsıntılarına karşı bütün tertibat alınmış bir binayı kiracının mutlaka tutacağına sözmü olur...

İşte burda verdiğimiz örnek Türk-İş'in iddiasınadır. Nisan ayı içersinde yaptığı genel kongresinde sarsıntı oldu ve payantalar sağdan dayandı ama kiracılar akıllı kiracılar bu binada oturulmayacağını mal sahibi olsalarda bina yöneticisine söylediler. Binanın sağlam olmadığını bilen sayın yöneticiler kendisininde daha idarecilik yapamayacağını söyledi. İşçi kardeşlerim kiracılar teker teker taşınıyor yönetici mani olamıyor ne yapsın boş binayı yöneticiye gerekmi var...

Değerli kardeşlerim başta güçlü kimdir demiştim takdiri size, bunu yalnız DİSK'de bulunan emekçilere söylemiyorum o oturulması tehlike olan binayı topluca terk edin sağlam barınağa gelin zararın neresinden dönerseniz oda kârdır. Sizler huzursuz olarak oturdunuz hiç olmazsa sizin çocuklarınız huzurla o güzelim sağlam temelli binada olsunlar bu sizlerin yapması gereken en iyi işlerden birisidir. Ama bu tabi kolay olmayacaktır zaten emekçiler için kolay ne vardır, işçi sınıfının geçmişine bakıldığında elde ettiği hakları ne güçlüklerle almıştır.

Saygı değer işçi kardeşlerim DİSK gerçekten güçlüdür sizlerin gelmesi ile daha da güçlü olacaktır. Engeller daha kolay aşılacaktır tedirgin olan sermaye daha da tedirgin olacaktır. Olsunlar, onlar tedirgin değil yok olsunlarki senin yüzün gülsün sen emeğinin değerini alasın, mutlu yarınlar işçi sınıfının olması dileği ile yaşasın DİSK......

EĞE SANAYİDE DİRENİŞ

Ege Sanayi işyerinde, toplu sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanmasından sonra uyuşmazlık kurulu toplanmış ve işverenin isteği doğrultusunda bir karar vermiştir. Sendika olarak bu karar reddedilmiş ve kanuni grev hakkımızı kullanmak üzere işyerine 4.4.1976 da grev kararı asılmıştır. Grev uygulamasına başlamak için gereken 6 günlük süreyi bekleme durumundaydık. İşveren işçinin birliğini bozmayı başaramadığı için 6.4.1976 günü lokavt ilân etmiştir. Kanuna göre işverende lokavt uygulamasına başlaması için 6 gün geçmesi gerekirdi. İşveren bu durumda 7.4.1976 günü işçileri işyerinden çıkarmak istemiş ve ücretlerini ödemek istemiştir. Bunun üzerine işçiler, bu fabrikanın tekrar açılacağını bildiklerini söylemiş ve kıdem tazminatlarını almayarak fabrika önünde direnişe başlamıştır. Sendikamız, işvereni ve kanunsuz lokavt uygulamasına başlayan MESS yöneticilerini mahkemeye vermiştir. İşçilerimiz kararlı olarak bu direnişlerini sürdürmektedirler. Bunun için Sendikamız genel yürütme kurulu bu kararlı direnişin sürdürülmesini desteklemiştir. Direniş devam etmektedir.

KURU EKMEĞE EMEĞİNİ SATANLARA

Nejat ATİK
Arçelik - Eskişehir

Merhaba İşçi Arkadaşlar

Tüm işçi sınıfının sınıf bilincine vardıkları insanın insana baskısı ve zülmüne karşı verilen mücadelede, açlık, yok sulluk ve aşağılanmaya karşı birlik oldukları günümüzde kapitalizmin tekelcileşmesinden kapitalistler arasında sömürme kavgası sürüp gidiyor. Batının kapitalist ülkeleri, geri kalmış ülkeleri sömürüyorlar. Bu ülkelere emperyalist ülkeler diyoruz.

İşte, Türkiye'de de tekelciler sınıfının sömürdüğü bizler yani üretim araçlarında, fabrikalarda inşaatlarda v.s. işgücünü satarak ve karşılığında ücret alarak geçinen proletarya'dır.

Çağımızda proletarya olmasa üretim durur, hayat durur, buna karşılık işçi sınıfı toplumun zenginliklerinden küçücük bir pay alır yoksuldur, sömürülür, Ülkenin yönetiminde söz ve yetki sahibi değildir.

Oysa fabrikalarda tezgahların başında, dev tesislerde, yer altında maden ocaklarında, petrol kuyularında işçi sınıfımız vardır.

Toplumumuzun en ileri, en devrimci, öncü sınıfı olan işçi sınıfımız ağır bir sömürü altındadır.

Türkiye'de, işçi sınıfıyla kapitalistler arasında yani, burjuvazi ile protalarya arasında sınıf mücadelesi gün geçtikçe hızlanarak, güçlenerek sürmektedir.

Bu mücadeleyi mutlaka emekçi halkı da kendisiyle birlikte kurtaracak olan işçi sınıfı kazanacaktır.

Kısacası, şehirlerin, küçük esnafın, sanatkârın, köylülerin en fazla yoksul köylülerin çıkarı işçi sınıfımızın önderliğinde verilen mücadelede bu sömürü düzeninin sona ermesindedir.

SESLENİYORUM

PERFEKTÜP
Kadri Cayar

İşçi kardeşim eğer sende emekten yana, sömürünün olmadığı bir düzenin özlemini çekiyorsan, ancak sana şöyle hakkın olan bir tavsiyede bulunabilirim.

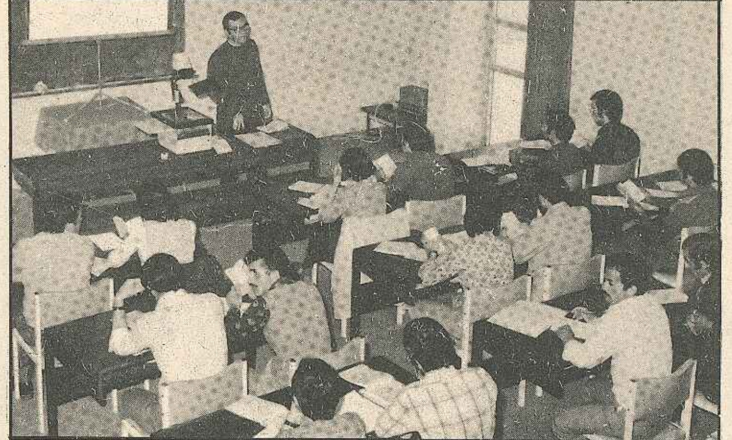
Devrimci işçi sendikaları konfederasyonuna bağlı bilinen sendikaların iş yerlerine girmesini hiç bir işveren istemez. Çünkü DİSK'in gücü hepsini korkutup ürkmelerine yetmiştir. Onun için sendika olarak kendi safında olduğunu bildiği sarı şebekeleri tercih etmektedir.

Evet arkadaşlar maalesef kan emen bir keneden farksız olan bu sarı şebekelerden bir an evvel yakanızı kurtarmanızı tavsiye ederken en mutlu ve parlak günlere DİSK'te kavuşacağınızı seslenerek siz işçi kardeşlerime duyurabildimse ne mutlu bana. Saygılarımla.

eğitim mücadelemizin bir parçasıdır

Sınıflı bir toplumda yaşıyoruz. Bir kapitalisitin kazandığı para miktarı, o parayı harcadığı yerler ve yaşam düzeyi ile bir işçinin kazandığı para miktarı, o parayı harcadığı yerler ve yaşam düzeyi arasında dağlar kadar fark var. Aynı şekilde, bir kapitalistle bir işçinin kaygıları, zevkleri, ahlak anlayışları da birbirinden çok ayrı. Yine, bir kapitalistle bir işçinin olaylara ve dünyaya bakış şekilleri de taban tabana zıd. İmzalanan iyi bir toplu sözleşmeyi kapitalist kârından bir kayıp, işçi ise geçiminde bir düzelme olarak görüyor. Yeni açılan bir fabrikayı kapitalist yeni bir kâr kapısı, işçi ise birkaç işsizin daha işe kavuşması şeklinde görüyor. Yani, kapitalist toplumdaki iki ana sınıfın kapitalistlerin ve işçilerin dünya görüşleri de birbirinden farklı. İşçi sınıfı ve kapitalistler ayrı ideolojilere sahipler. Kapitalistlerle işçi sınıfı arasındaki mücadele ekonomik ve siyasal alanda olduğu gibi ideoloji alanında da sürüyor. Sermaye yanlıları kendi dünya görüşlerini emekçilere kabul ettirmek için radyoyu, televizyonu, gazeteleri, reklâmları, satılmış yazarlarını kullanıyorlar. Emekten yana olan örgüt ve kişiler ise işçi sınıfının dünya görüşünü gittikçe daha çok sayıda emekçiye benimsetmek için çaba gösteriyorlar. Kapitalistlerle işçi sınıfı arasında amansız bir fikir mücadelesi sürüyor.

Bütün yeryüzünde işçi sınıfı güçleniyor, emperyalizm zayıflıyor. İşçi sınıfı hareketiyle birlikte yeryüzünde barış da güçleniyor. İstediği gibi savaş çıkaramaz, istediği zaman zor kullanamaz duruma düşen emperyalizm ağırlığı beyin yıkamaya veriyor. Emperyalistler gerici propagandaya her yıl milyonlarca lira harcıyorlar. Buna karşılık, işçi sınıfının dünya görüşünün doğruluğu hergün biraz daha kanıtlanıyor, bu görüşü benimseyenlerin sayısı hızla artıyor. İşçi sınıfıyla kapitalistlerin dünya görüşleri arasındaki mücadele daha da kızışıyor.

İşçi sınıfı kendi dünya görüşü birliğini sağladıkça fikir mücadelesinde de kapitalistlere daha iyi karşı koyuyor, kendi dünya görüşünü daha geniş kitlelere kanıtlıyor. İşçi sınıfının dünya görüşü birliği devrimci sendikalarda da sağlanıyor. Devrimci sendikalarda sömürüsüz topluma açılan emekten yana ileri demokratik bir düzen için mücadeleyi amaçlayan bir dünya görüşü etrafında birleşiliyor. Kapitalizme karşı olan bir dünya görüşü çevresinde toparlanılıyor. Sendikalarda böyle bir dünya görüşü birliğini sağlamada kullanılan en önemli araçlardan birisi de eğitimdir. Sendikalarda yapılan eğitim işçi sınıfının kendi bilimi doğrultusunda bilinçlenmesini ve bilgilenmesini hızlandırıyor. Kendi sınıflarının dünya görüşüyle donanmış işçiler hak kopartma mücadelesinde daha güçleniyorlar. Sömürüyü azaltmak ve toptan kaldırmak için sömürücülere daha iyi karşı koyuyorlar. Sendikalarda yapılan eğitim işçi sınıfını yalnız kapitalistler karşısında değil, çeşitli bozguncu akımlar karşısında da daha güçlü kılmayı amaçlıyor. Eğitimle sağlanan görüş birliği, bozguncuların işçi sınıfına hedef şaşırtma çabalarını büyük ölçüde zararsız kılıyor. İşçi sınıfının gerçek çıkarlarının ne yanda olduğunu görmesini kolaylaştırıyor.

İşçi sınıfının kitle ve sınıf örgütü olan devrimci sendikalarda yapılan eğitim, faşizme, emperyalizme ve sömürüye karşı verilen mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır.

TEKNİK ELEMANLARIN İŞÇİ SENDİKALARI İÇİNDE ÖRGÜTLEMESİNİN İŞÇİ SINIFI HAREKETİNE KATKILARI

teknik elemanların sendikalaşma sorunu

Mehmet Ertürk
Genel Sekreter

Saydığımız olumlu ve olumsuz yanların bilincinde olarak, teknik elemanların işçi sendikaları içersinde örgütlenmeliri genel olarak işçi sınıfı hareketine özel olarak sendikal mücadelemize önemli kazanımlar getirecektir. Bu kazanımları özetle şöyle sıralayabiliriz.

— İşçi ve teknik elemanların birlikte örgütlü olarak ekonomik ve demokratik mücadele vermesi sendikaların sayısal ve maddi gücünü önemli ölçüde artıracaktır.

— Toplu sözleşme ve grevlerimizle elde ettiğimiz ekonomik ve demokratik haklarımızın kapsamı ve etkinliği artacaktır.

— Özel kesimde çalışan teknik elemanların işçi sendikaları içersinde örgütlenmesi çalışanların, çalıştıranlara karşı birliğini bir adım ileriye götürecektir. Bu gelişme giderek tüm emekçilerin genel sendikal birliğine zemin hazırlayacaktır.

— Yeni yasal kazanımlar elde etmemize olanak sağlayacaktır. İleri ekonomik sosyal politik hakların, emekçilerin ortak mücadelesiyle sağlanabilir ilkesini unutmamalıyız.

— İşçi sınıfının sendikal örgütüne ve mücadelesine katılacak teknik elemanların sınıfsal yapılarından gelen küçük burjuva eğilimler ve hatta yanlışlar zamanla törpülenecek, işçi sınıfı bilimi bu çevrelerce giderek daha da kavranmaya başlanacaktır.

— Bütün bu gelişmeler salt emekçilerin ekonomik ve demokratik mücadelesine ve kazanımlarına olumlu bir katkı olarak kalmayacak, emekçilerin gerçek birliğinin yaşanacağı, insanın insanı sömürmediği bir toplum düzeninin kurulmasına da yeni perspektifler açacaktır.

İşte bütün bu nedenlerle, sendikal hareketimiz, kendi toplumsal rollerinin bilincine varmamış olsalar bile, teknik elemanlara karşı içten, güçlü ve gerçek bir müttefik gözü ile bakmalı, olumlu tavır almalıdır.

Türkiye sendikal hareketi içersinde şerefli ve engin bir devrimci geleneği olan sendikamız, teknik elemanların sendikalaşma soruna böyle yaklaşmakta bu göz le bakmaktadır.

SENDİKAMIZIN YAPACAĞI GİRİŞİMLER

Teknik elemanların bu görevlerini yerine getirdiği oranda sendikaların yapması gereken ve Maden-İş'in yapmaya hazır olduğu girişimleri şöyle açıklayabiliriz.

— Teknik elemanların toplu sözleşmede kapsam içine alınması için o iş yerinde gerekirse greve gidebiliriz.

— Bir iş yerinde teknik elemanların büyük çoğunluğu sendikamıza üye olduğu için çeşitli baskılara maruz kalıyorsa, tüm olanaklarımızla bu baskıları göğüslemeye çalışırız. Sendikal eyleminden ötürü işini kaybeden teknik elemana üyelerimize uyguladığımız ilkeler içersinde sosyal yardımlar yaparız.

— Teknik elemanların emekçileşmeye doğru gittiklerini eğitimlerimizde işlemekteyiz. İşçilerin karşılarında amir durumunda olan teknik elemanları değil, onları da sömüren işverenlerin olduğunu kavramalarına bu eğitimlerde yer verilmektedir.

— TÜTED'de birlikte teknik elemanların sendikamız içersinde örgütlenmesi için koordineli çalışmalar yürütme dileğindeyiz. TÜTED İstanbul Şubesi lokalinde yapılan panel, çok sayıda teknik elemanın ilgiyle izlediği ve tartışmalara katıldığı olgun bir hava içersinde sona erdi.

Teknik elemanlar gelecekteki mutluluğumuzu ve refahımızı sağlamada çetin bir rol yüklenmişlerdir. Teknolojik değişim sürecinde hem yaratıcıdırlar hem katalizatör. Ayrıca bilimin insan refahı doğrultusunda kullanılmasıyla de yakında ilgilidirler.

Teknik elemanların bu rolleri ve giderek emekçileşmesi, onları işçi sendikaları içersinde örgütlenmeye doğru yönlendirmektedir. Sendikamız bunu oldukça olumlu ve sevindirici bir gelişme olarak görmektedir. Bu sürecin hızlanması için elindeki tüm olanakları kullanmaya hazırdır.

Hemen belirtelim ki, teknik elemanlarımızın ve işçilerimizin birlikte kararlı mücadeleleri bazı işyerlerinde bunu gerçekleştirilmesini sağlamıştır. Arçelik ve Rabak fabrikaları buna örnek olarak gösterilebilir.

Bu örneklerin çoğalmasını kuşku yoktur ki teknik elemanların sosyal rollerinin de bilincinde olarak verecekleri mücadele tayin edecektir.

TEKNİK ELEMANLARDAN BEKLEDİĞİMİZ

Sendikalar olarak teknik elemanlardan beklediklerimizi şöyle sıralayabiliriz:

— Sendikal haklarını kullanmada kararlı olmaları, tavırlarını net olarak belirlemeleri.

— İşçi amir ilişkilerinde, işçilere karşı esnek olmaları, işverenlerin gözü kapalı temsilcileri olduğunu kabullenmemeleri.

— Üyelerimiz olan teknik elemanların iş yeri yönetiminde bilgi ve becerilerini sendikamıza aktarmaları, üretimde meydana getirilen yenilikleri ve teknikleri işçileri daha da sömürmeye yönelmesine karşı çıkmaları.

Kuşkusuz bütün bunların yapılmasında teknik elemanların demokratik kitle örgütü olan TÜTED'e önemli görevler düşmektedir. Yayın organlarıyla, kitlesel eğitimlerle, teknik elemanlarda yerleşmeye başlayan sendikal bilincin, yaygınlaşmasını hayata geçirilmesini sağlamalıdırlar.

İLERİCİ GENÇLİK VE BİRLİK

Tekelci sermaye gençliğin demokratik örgütlenmesi ve hareketini açmazlara sokmak için, Mao'cu, Troçkist, **genelde goşist akımların demokratik** hareketi parçalamak çabalarından yararlanıyor.

— **İlerici Gençlik ve Birlik** —

Faşizmin gençlik üzerindeki oyunlarını bozmak zorunluluğu, demokratik örgütlenme bütünlüğünün sorunudur. Ve bu sorunun çözümlenmesi, başarıya ulaşmasının temel şartı da işçi sınıfı hareketiyle olan bağına orantılıdır.

Öğrenci gençlik karmaşık toplumsal sınıflardan gelmiş heterojen bir yapıdadır. Öğrenci gençliğin demokratik özünün geliştirilmesi, yığınlarının bilinçlendirilmesi, eylem birlikteliğinin sağlanması, etkin bir güç durumuna getirilmesi gerekmektedir. Bu birliği sağlama araçlarının ilkelilikle, kararlılıkla kullanılması gerekir. Öğrenci gençlik diğer gençlik kesimleriyle özellikle işçi gençlikle bağlarını somutta gerçekleştirmelidir.

Somut sorunlarına somut çözümler bulmak gençliğin örgütlenmesini başarılı kılan ölçüt olacaktır.

Öğrenci gençliğin diğer gençlik kesimleriyle «Birliğinin oluşturulması», öğrenci gençliğin, «Birimlerinde» örgütlenmesi; bu «birimlerin» bağlantısının üst örgütlenme düzeyine çıkarılması zorunluğuna bağlıdır.

Genel olarak ilerici gençliğin demokratik birliği,

— Demokratik hareketin boyutlarını, gelişme sürecini objektif olarak kavrayamayan, örgütlenmesini, erteleyen, gerileten pasifizme,

— İlerici gözükerek birliği parçalayan eylemlerde bulunan **goşizme, maoizme, troçkizme** ilkeli tutarlı, savaşımla olanaklıdır.

SAVAŞSIZ BİR DÜNYA İÇİN

Vahide YILMAZ
Türk Philips San. A.Ş.
Lokal Yön. Kurulu Üyesi

Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu tüm dünya kadınlarına bir çağırı yaptı «BARIŞ» diye.

Bu aynı zamanda Berlin Dünya Kadınlar yılı konferansının ve Dünya Barış Konseyinde tüm dünya kadınlarına, sendikal kuruluşlara, dini kuruluşlara, siyasi partilere tüm ilericilere ve yurtseverlere çağırısıydı.

Biz işç ive emekçi kadınlar herkesten daha fazla savaşın korku ve felâketlerini duyar hissederiz. Çünkü maddi olduğu kadar manevi yüküde en fazla bizleri ezer geçer. Savaşanlar kim? kocalarımız, babalarımız, kardeşlerimiz, ya ölenler? yine onlar, gerektiğinde savaşa katılan, arkada acı çekip göz yaşı dökenlerse bizler.

Çok iyi biliyoruz ki savaş çıktığı sıra, erkeklerden boşalan iş gücünü doldurmak üzere iş sahalarına sürülürüz. Biz kadınlar savaşa çalışmaktan kaçtığımız için mi veya asalak yaşamak istediğimiz için mi karşıyız? Hayır, fakat bu gün bile karşılığını alamadığımız emeğimizin değeri kat kat düşer. Patronlar, para babaları, üretim araçlarını ellerinde bulundurанlar «Savaş var ya da dış düşmanlarımız var, ücretinizi artıramayız, grev yapamazsınız, referandum neymiş şimdi savaştayız» diyecekler. Bu gün binbir cambazlıkla engellemeye çalıştıkları bu haklarımızı o zaman yasal olarak yapıyorlar oysa kendilerinin cepledikleri kazançlarla savaş nedeniyle hiç de düşme olmuyor.

Ya bir de savaş var diye, çıkacak diye, bizlerden alınan dolaylı dolaysız vergilerden oluşan bütçenin % 40'nın savunmaya yatırılmasına ne demeli, ülkemiz bütçesinin % 40, savunmaya ayrılırken geri kalan % 60'a sağlık, eğitim, sanayi yatırımlar v.s. kalıyor. En güncel sorunlarımızdan biri olan eğitime bile sadece % 3 ayrılmış.

Bir de deniyor ki ülkemizi savunmak için NATO'ya üye olmak zorundayımız, NATO'ya üye olmak demek ise onun tayin etiği miktarda her sene uçak, tank, silâh, gemi, v.b. almak demek modası geçsin geçmesin, gerçek bir savaş tehlikesi olsun olmasın bunları büyük faiz ve dış borçlarla ülkemize sokmak zorundayız demektir.

Oysaki komşu ülkelerle tam bir saldırmazlık paktı imzalasak şu silâhlanma yarışına, ülkelere rüşvet yedirerek ölüm fermanlarını kendilerinin yazması için sokulan harp malzemelerine bir son verilse o paralarla neler yapılmaz.

Ülkemizde kadınlarımız doğum yapacak bir hastane bulamazken o hastaneye yetişecek yollarımız yokken, çocuklarımız sağlıklı kreşler yerine sokaklarda büyürken, büyük şehirlerin etrafını ve tüm yurdumuzu çepeçevre gecekondu, sağlığa elverişsiz konutlar sarmışken, milyarlarca lira harcayıp aldığımız fantomların yerine bakın neler yapıyoruz.

1 Fantom uçağı tam teşkilâtlı 1500 yataklı bir hastane
1 Fantom uçağı 20.000 çocuğa yuva,
40 Fantom uçağı 4-5 kişilik bir ailenin yaşayacağı 40.000 konut, modern ve tüm silâhlarla donatılmış bir denizaltı ise ülkemizin bir yıllık bütçesiyle eş değerde.

İşte biz bunlar ve bunun gibi daha pek çok sebepten dolayı barıştan yanayız. Ama barıştan anladığımız asla Amerikanvari sendikacılık olan TÜRK-İŞ gibi çalışma barışı değildir. Biz tüm işçiler ve emekçiler yeryüzünde üretim araçlarına sahip tek kişi kalmayana kadar bütün üretim araçları toplum yarına kullanılıp, toplumun malı olana dek savaşacağız elbette. Ülkemizde, Portekiz'de, Angola'da, Şili'de tüm dünyada emperyalizme ve faşizme karşı verilen savaşları destekleyip katılıyoruz. Ama savaşları gerçek yaratıcılarının da, insanlığa faşizmi ve emperyalizmi dayatanlar olduğunu biliyoruz.

Bu nedenle Birleşmiş Milletlerin Dünya Silâhsızlanma Konferansını biran önce toplaması için kadın-erkek tüm işçi ve emekçileri mücadeleye çağırıyoruz. Ve tüm işçilere emekçilere, yurtseverlere, ilerici demokratik bütün kuruluşlara, kadın-erkek, büyük-küçük herkese sesleniyoruz.

Savaşsız bir dünya için savaşımıza katılın.

—SON—

1 MAYIS 1 MAYIS İLK
YAŞATACAK SENİ TU

1 Mayıs günü, saat 10'dan 14'e dek Taksim alanı: «geliyor, geliyor, bizimkiler geliyor; iş-çiler ge-li-yor, «geliyor, geliyor; Sendikalaşma Hakkı pankartı arkasından öğretmenler ve yurtsever memurlar geliyor. Evlat acısına son diyen; 1 Fantom: 20 bin çocuğa kreş pankartını taşıyan kadınlar geliyor», «şu anda alana, Gençlik, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinde halkımızın yanındadır, diye haykıran ilerici gençler gidiyor», «Karikatürcüler, Yazarlar Derneği işçi sınıfının yanında yerini alıyor» v.b. haykırışlarıyla doldu. Evet, hemen hemen tüm ilerici demokratik kitle örgütleri hazırdı 1 Mayıs dünya işçi sınıfı ve emekçilerinin birlik, mücadele ve dayanışma gününde. 1 Mayıs günü, sürekli olması için mücadelesini verdiğimiz geniş bir birlik damgasını vurmuştu alana.

İş tulumları ve kamyona bindirilmiş iş âletleriyle metal işçileri, kırmızı - beyaz - mavi flâmalar sallayan beyaz başörtüler, mavi iş giysili kadın tekstil işçileri, basın işçileri ve cümle işkollarının emekçileri «işçiyiz, güçlüyüz, devrimde öncüyüz» diye haykırarak bu birliğin başını çekiyorlardı.

Opera binası önüne gerilmiş ve tüm alana bakan muhteşem bir tabloda görülen ellerinde çekiç ve güvercin bulunan erkek ve kadın iki işçi ve güneş 1 Mayıs'ı simgeliyordu.

«1 Mayıs işçinin, emekçinin bayramı» marşı soğuğu eritirken alana halay çeken, davul-zurnalı işçiler giriyordu.

Kurulan telefon hattından ve telsizli resmi görevlilerden alınan bilgilere göre yürüyüş kolunun sonu halâ daha Beşiktaş'daydı. Fakat, Taksim alanı, dolmuştu!

1 Mayıs marşı, «işçiler geliyor» sloganı ve alkışların birbirine karıştığı bir anda DİSK yöneticileri alana girdi. Arkalarında, her birinden 25'er tane bulunan ay-yıldızlı, 1 Mayıs yazılı, DİSK ve DİSK'e bağlı sendikaların Genel Merkez bayraklarını taşıyan bayrak kıtası geliyordu.

Türkiye işçi ve halk hareketinin bugüne dek görmediği 1976 nın 1 Mayıs'ı, her yönüyle, bir yandan işçi sınıfının mücadeledeki kararlılığı ve birliğini, aynı anda da gösterinin renkliliğine bakıldığında yaratıcı gücünü gösterdi.

2 — İKTİDARIN 1 MAYIS KARŞISINDA «SESSİZLİĞİ»

Bir çok çevre 1 Mayıs öncesinde, iktidarın sürdürdüğü sessizliği yorumlamakta oldukça güçlük çektiler. Gerçekten de, MC iktidarı adına 1 Mayıs üzerine, dolaylı, ya da dolaysız ne bir demeç verildi, ne de, Aralık ayında örneği görüldüğü gibi, gösteriyi önlemeye yönelik bir saldırı kampanyası açıldı. Sadece AP Muğla Milletvekili verdiği yasa değişikliği önerisinde, «her yıl resmi bayramlar arasında kabul edilip kutlanan Bahar Bayramı, bazı komünist ülkelerin 1 Mayıs'ta kutlanmakta olan İşçi Bayramı ile iltibas yaratmakta» demektedir. Tekelci sermayenin sözcüsü bir partinin üyesi olan bu kişi, ağzına bile alması gereken yurtseverlik şampiyonluğu yaparak 1 Mayıs'ın 6 Mayıs'la değiştirilmesini önermektedir. Bu konu üzerine görüşümüz iki noktada toplanmaktadır :

a) DİSK Genel Başkanı, konuşmasında, 1 Mayıs'ın «EMEK BAYRAMI» şeklinde ücretli tatil günü olmasını önermiştir. Bu önerinin, yasalaşacağı günler uzak değildir. Bu durumda, AP Milletvekilinin de önerisi onaylanırsa Mayıs'ın ilk haftasında iki tatil günü olacaktır. Kısa süreli, günlük bir görüşün ürünü olan bu öneri karşısında, bayramların çokluğunu» ileri sürerek iş saati «kaybından» yakınan işverenler ne düşünmektedir, merak ediyoruz?

b) Sermaye sınıflarının sözcüleri şunu çok iyi bilsinler ki, Türkiye işçi sınıfı dünya işçi sınıfıyla kurulan ilişkilerini sağlamlaştıracak ve dün olduğu gibi bundan böyle de her koşulda 1 Mayıs'ı kutlamaya devam edecektir.

MC iktidarının sessizliği bilinçlidir. Sabote, provoke edemeyeceğini ve engelleyemeyeceğini anlayan, Cumhuriyet tarihimizin belki de en kanlı iktidarına rağmen 1 Mayıs'ın yüzbinleri toplaması, tekelci sermayenin işçi sınıfı karşısında geriye doğru attığı yeni bir adımdır. Ancak, bundan böyle, 1 Mayıs günü olduğu gibi, tüm ilerici güçlerin son derece uyanık ve sorumlu davranması gerekmektedir. Çünkü, MC iktidarı, hızla yitirdiği inisiyatifi yeniden kazanmak için yeni ve plânlı bir saldırıyı başlatmaktan herhalde geri durmayacaktır.

İLEĞİMİZ
Ç BİLEĞİMİZ

KEMAL TÜRKLER:
«Dünya, Emekçilerden ve Halklardan Yana Değişiyor»

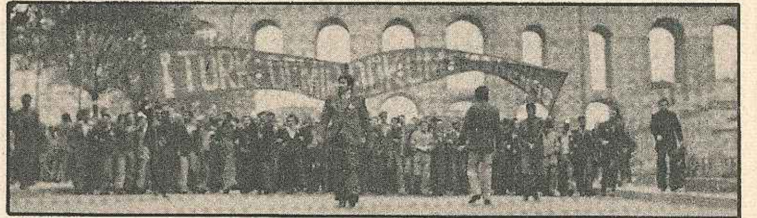
Dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ı kutlama töreninde DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in yaptığı 1 MAYIS konuşmasından...

Doğuşundan günümüze kadar 1 Mayıs'ın esas sloganı «Bütün ülkelerin işçileri birleşin» olarak kaldı. Dünya çapında ilk kutlanma tarihi olan 1890 yılından bu yana güncelliğini yitirmeyen 1 Mayıs, her yıl daha geniş işçi ve emekçi kitleleri tarafından gittikçe büyüyen gösterilerle kutlandı. 1 Mayıs'ı bu denli unutulmaz ve birleştirici kılan nedenlerin temelinde, emek dünyasının, sermaye, sömürü, kâr ve baskı dünyasına karşı sürdürdüğü yiğit mücadele yatar. Dün olduğu gibi, bundan sonra da hiç bir güç, 1 Mayıs'ın tüm dünya işçileri tarafından birlik ve dayanışma içinde, büyük bir coşkuyla kutlanmasını engelleyemeyecektir. İnsanlığın üçte birinin sömürü ve zulümden kurtulduğu, özgürlüğün ekmek kadar kutsallaştığı günümüzde, 1 Mayıs'ta alanları dolduran her ülkenin işçi sınıfı, sadece, dünya işçilerinin ortak istemlerini haykırmakla kalmıyor, 1 Mayıs'ı mücadelesiyle yaratan, 8 saatlik işgünü için 1886 yılında genel greve giden ve bu uğurda kurbanlar veren Amerikan işçi sınıfının yiğit önderlerini saygıyla anıyor.

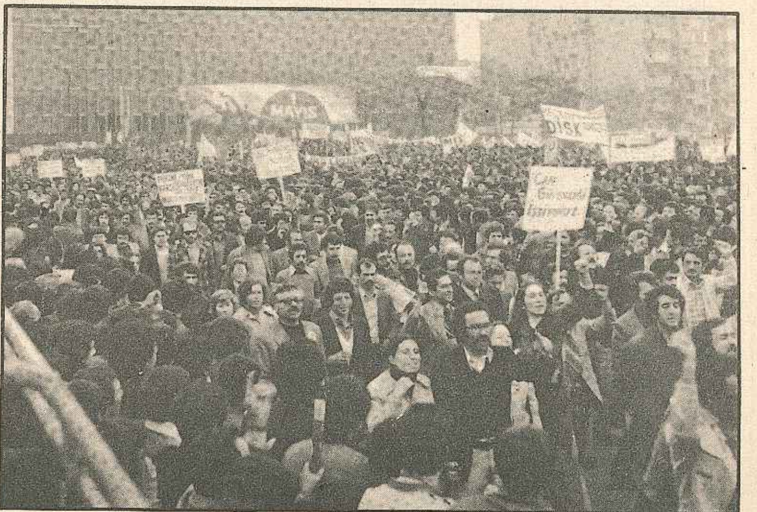
1976'nın 1 Mayıs'ı bizlerden, yani emekçilerden, halklardan yana değişen bir dünyada kutlanıyor. İnsanlığın üçte biri sermayenin egemenliğinden kurtuldu. Sömürge ülkelerin sayısı parmakla gösterilecek kadar azaldı. Daha son yıllara kadar, bir sömürge ülkeler kıtası olan Afrika'da en son Gine, Mozambik, Angola halkları bağımsızlıklarını kazandılar. Ulusal kurtuluş için savaşan halklar, aynı anda emperyalizmin ekonomik yağma ve sömürüsüne karşı yiğit bir mücadele veriyorlar. Japon, sonra Fransız ve en son da Amerikan emperyalizmini büyük bir bozguna uğratan Vietnam halkı, yeni sömürgecilerin böldüğü ülkesini birleştiriyor. Orta-Doğu'nun Arap halkları, Amerikan emperyalizminin beslediği İsrail saldırganlığına karşı işgal altındaki toprakları için savaşını sürdürüyor. Cezayir, Suriye, Irak gibi ülkelerde, emekçi kitleler emperyalizmin ekonomik saldırısına karşı, kendi doğal zenginliklerini millileştiriyor ve ekonomik bağımsızlıkları, toplumsal ilerleme için savaşıyorlar. Kapitalist ülkelerin içine düştüğü derin buhranın hem neden, hem de sonuçlarına karşı mücadeleyi yükselten örgütlü işçi sınıfları tekellerden yana olan iktidarların yerine ilerici ve demokratik hükümetler istiyorlar. Sosyalizmin başarıları emekçi kitlelere gerçek çıkış yolunu gösteriyor.

Sosyalist ülkelerin başını çektiği barış ve yumuşama politikası yeni başarılar elde ederek, emperyalizmin savaş kışkırtıcılığını frenleyerek, geriletiyor. 1975'in yazında Helsinki'de toplanan Avrupa Ortak Güvenlik ve işbirliği konferansı kararları sosyalist sistemin ve barıştan yana olan tüm insanlığın büyük bir başarısıdır.

Fotoğraflar: Şakir BIYIKLI

1 MAYIS YARIŞMASI SONA ERDİ

Gazetemizin 1 MAYIS 1975 tarihinde yalnız üyelerimiz için başlattığı Yazı-Şiir-Karikatür ve Hikâye yarışması sona erdi. 1 MAYIS yarışması nedeniyle üyelerimizden yüzlerce yazı ve şiir aldık. Bunların büyük bir bölümünü gazetemizin sınırlı kolonlarında «BİZE GELEN İŞÇİ MEKTUPLARI» ve FABRİKALARDAN SESLER» adı altında yayınladık.

1 MAYIS yarışması nedeniyle üyelerimizin gazetemize gösterdikleri yakın ilgi bizleri çok sevindirdi.

1 MAYIS yarışmasına katılan üye arkadaşlarımız arasında birincilik, ikincilik gibi bir derecelendirme yapmadık, 1 MAYIS yarışmasına katılan ve yazıları gazetemizde yayınlanan üyelerimize çeşitli kitaplar armağan ettik.

Aşağıda isimleri yazılı üyelerimizin bağlı ıbulundukları Bölge Temsilciliklerinden kendilerine gönderilen kitaplarını almaları rica olunur.

1 — M. ALTUNCEVAYİR - Rabak işyeri - İST. — Silahtar (Ekonomik ve politik mücadelemiz)
2 — Veysel KAYA - Beldesan işyeri - İST. — Levent (Özgürlük - Şiir)
3 — Ali BULUT - Philips işyeri - İST. — Levent (Karikatür)
4 — Remzi AKBABA - Metal Kaplama işyeri - İST. -- Levent (Ücreti ne tayin eder?)
5 — Mustafa AYDIN - Rabak işyeri - İST. — Silahtar (Yarın Bizimdir - Şiir)
6 — Cevdet ZEYDANLI - Erna işyeri - İST. — Topkapı (Yarını biz kuracağız)
7 — Kemal İKİNCİ - Presiz işyeri - İST. — Pendik (Yargıtay ve Referandum)
8 — Nail ERDOĞAN - Emayetaş işyeri - İST. — Topkapı (İşçi kardeş dinle - Şiir)
9 — Fatma GÜNEL - Grundig işyeri - İST. — Topkapı (İşçi ve emekçi kadınlarımız)
10 — Yunus SEĞMEN - Eleksin işyeri - İST. — Topkapı (Minik hikâye)
11 — Nejat DEMİRCAN - Rabak işyeri - İZMİT (Çağrı)
12 — A. Talat EREN - B.M.C. işyeri - İZMİT (İşçi sınıfına selâm)
13 — Bedrettin HALEFOĞLU - Magırus işyeri - İST. — Top. (Konut sorunumuz)
14 — Ertuğrul OĞUZ - Erdemir işyeri - EREĞLİ (Grev - Şiir)
15 — Hasan DERVİŞOĞULLARI - Mako işyeri - BURSA (Yaşamak - Şiir)
16 — Rüstem KARTAL - Çelik Montaj işyeri - İST. — Pendik (Siyaset ve işçiler)
17 — Hüseyin EMİROĞLU - Bimak işyeri - İST. — Topkapı (Selâm emekçiye - Şiir)
18 — Ruşen ZİNCİR - Erna işyeri - İST. — Topkapı (Sen kimsin? - Şiir)
19 — Bekir HARMANDALI - Emayetaş işyeri - İST. — Top. (Türkiye'de devlet, düzen ve emek)
20 — İsmail ERO L- Çumitaş işyeri - MERSİN (Ekonomik mücadelemiz)
21 — Ramazan YALÇIN - Türbosan işyeri - İST. — Pendik (Günümüzde faşizm)
22 — Şahin KARAYILAN - Safraköy Tem. - İST. — Safraköy (141-142. kalkmalıdır - Şiir)
23 — Kemal ENGİN - Elektropak işyeri - İST. — Topkapı (Birlik olalım - Şiir)
24 — Yılmaz YILMAZ - Teba işyeri - İZMİR (Suçlu belli - Şiir)
25 — M. Suat ESİNSEL - Grindig işyeri - İST. — Topkapı (Faşizme geçit yok)
26 — Ali ALKAN - Topkapı Tem. - İST. — Topkapı (Mektup)
27 — Hikmet ERTEN - Netaş işyeri - İST. — Pendik (Şiir)
28 — M. Yaşar ALIR - Safraköy Tem. - İST. — Safraköy (Özgürlük)
29 — Seyfettin AKIN - Altılar işyeri - İST. — Topkapı (Halkımız içindir mücadelemiz - Şiir)
30 — Sabahattin GÜRSOY - Perfektüp işyeri - İST. — Top. (Mektup)
31 — Şaban K. KALE - Beldesan işyeri - İST. — Levent (Ekmek kavgası - Şiir)
32 — Yunus BİLGİÇ - Arçelik işyeri - ESKİŞEHİR (Mücadelemizi sürdürelim)
33 — Şükrü ALKAN - Çelik San işyeri - İZMİT (Emperyalizm çöküyor - Şiir)
34 — Mehmet KURU - Uğurgül işyeri - İST. — Topkapı (Sol değil mi? - Şiir)
35 — Abdullah GÜLLÜ - Teba işyeri - İZMİR (Kalkınma - Şiir)
36 — Sevgi ÖĞÜNÇ - Fermuar işyeri - İZMİR (Güleceksiniz çocuklar - Şiir)
37 — Hasan ERBET - Cihan Kom. işyeri - İST. — Topkapı (İşçi - Şiir)
38 — Hüseyin BAŞ - Güler Elektronik işyeri - İST. — Top. (Çağrı)
39 — Tülin EROĞLU - Philips işyeri - İST. — Levent (1 Mayıs'ta Kadın-Erkek tüm emekçiler omuz omuza)

sendikamız elka grevini başarıyla sürdürüyor

Kemal DAYSAL
Genel Sekreter Yardımcısı

Elka, ağaç işkolunda yüzlerce işçinin çalıştığı sunta ve mobilya üreten bir fabrikadır.

Çoğumuz tanırız onu. Özellikle Televizyon reklam programlarından. Televizyonda yan sıtılan programa göre Elka, içinde barınanları mutluluğa kavuşturmak için evleri dayayıp döşeyen «Noel Baba» durumundadır. Tabi işçi evlerine uğramayan bir Noel Baba. Kaldıki şehrin varoşlarına, gecekonduların bulunduğu sırtlara nasıl uğrasınki Noel Baba. Bizler barındığımız bu mahalleleri insanca yaşanacak yerler haline getirmedikten sonra. O'nun mücadelesini başarıya ulaştırmadıktan sonra. Bu da ayrı bir konumuz. Biz yine Elka'ya dönelim.

İşçilerin çok yakından tanıdığı bir başka yüzü daha vardır Elka'nın. Bir lokma ekmek uğruna insanların insafsızca çalıştırıldığı sömürü mezbahalarından biridir Elka. İşçilerin büyük bir bölümü asgari ücret alırlar. Yani ayda net 900 Lira.

Bu para 2 odalı bir gecekondunun aylık kirasıdır veya 20 kg. et alınabilir bu parayla. Yalnız 20 kg et. Ama eti bırak bir yana derseniz bir başka hesap daha yapabiliriz.

Ayda 900 Lira tamı tamına günde 3 ekmek, 250 gram peynir, 250 gram zeytin ve birkaç kg. şekerin aylık tüketimine eş değerdedir.

Kısacası Elka işçileri Sosyal ve ekonomik güvenceden yoksun, yoksulluk içersinde sürünen modern kölelerdir. Anayasamızın «çalışanların insan haysiyetine yaraşır bir yaşam sürdürmeleri» hükmü, asgari ölçülerde bile olsa Elka'lı işçiler için söz konusu değildir.

Şimdi sizler, «devrimci sendikamızda birleşmeden önce bizlere de aynı sefalet içersinde yüzüyorduk» diyebilirsiniz. «Örgütsüz insanlar, köle insanlardır. Mutluluğa, güzele, ilerlemeye giden yol örgütlenmeden, örgütlü mücadeleden geçer. Toplumun gelişimini tayin eden unsurdur mücadele.» Diye devam edebilirsiniz. Doğrudur bütün bu söyledikleriniz.

Üstelik bizim de bu yazıdan amacımız, Elka işçilerinin sefaletini yansıtmak değil, onların uzun zamandan beri verdikleri kararlı ve bilinçli mücadeleyi sizlere aktarmaktır.

Ülkemiz, emperyalist tekellerle içli dışlı ilişkiler içersinde olan bir avuç parababasının tahakkümü ve sömürüsü altındadır.

Parababaları, bu sömürü mekanizmasını geliştirmek ve yoğunlaştırmak için işçi ve emekçi katmanlar üzerinde akıl almaz bir baskı ve terör dalgası estiriyorlar.

Buna karşı, işçi ve emekçilerde kendilerini daha az sömürtmek, giderek insanın insanı sömürmediği bir toplum düzeninin kurulmasını sağlamak için mücadele veriyorlar. İşçi sınıfının mücadelesi, günümüzde tüm emekçi katmanların, ilerici yurtsever demokrat güçlerin desteğini yanında bularak güçleniyor ve gelişiyor.

Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi yığınlarını saran bu bilinçlenme, Elka'lı işçi kardeşlerimizi de ekonomik ve sosyal hakları uğrunda örgütlenmeye, örgütlü mücadele vermeye götürmüştür.

Elka'lı işçiler ilk olarak kendilerini sömüren işverenlere karşı, işçi sınıfından kopuk, işverenlerin safında yer alan sarı sendikalarından istifa ede rek başlattılar mücadeleyi. İşverenlerle uzlaşmacı bir politika yürüten TÜRK-İŞ'e bağlı sarı Ağaç-İş Sendikasından, sınıf sendikacılığını savunan ve yürüten DİSK'e bağlı ASİŞ sendikasına geçtiler. Bu örnek bir disiplin ve kararlılık içersinde gerçekleştirildi. Referandum oylamasında işyerinde çalışan 800 işçinin tümüne yakın bir bölümü ASİS sendikası lehine oylarını kullandılar.

Ama mücadeleleri bununla bitmedi Elka işçilerinin. Sosyal güvenliğe kavuşma, ekonomik haklarını geliştirme yolunda greve baş vurmak zorunda kaldılar.

Tüm işçilerin katıldığı grev, önceleri sınıfımıza yaraşır bir disiplin içersinde yürüyordu. Ama işverenlerde boş durmuyordu.

Grevi kırmak için bütün olanaklarını kullanıyorlardı.

Sonunda her zaman başvurdukları klasik yöntemi uygulamaya koyuldular. Grevci işçilerin arasına, bozguncu unsurları sokmaya başladılar. Bunlar işçi sınıfından yana gözüken, ama aslında işçi sınıfına ve onun mücadelesine düşman mao'cu, anarşist bozguncuardı. İşverenler adına hareket eden grev kırıcılarıydı. Görevlerinde de belirli ölçüde başarıya ulaştılar.

Bir yandan işverenin işçiler üzerindeki türlü baskıları, diğer yandan mao'cu bozguncuların provakasyonları grevi kırılma noktasına getirdi. Örnek bir dayanışma içersinde olan işçiler arasında belirli huzursuzluklar çıkmaya başladı.

Artık işçi sınıfının bu başıbozuk gidişe müdahale etmesi gerekiyordu.

Nihayet, işçi sınıfının tek ve güçlü ekonomik ve ulusal kitle örgütü DİSK, 100'cü gününde greve el koydu. Grevin yürütülmesi ile de Sendikamız Maden-İş'i görevlendirdi.

O günden sonradır ki grev, işçi sınıfına yaraşır bir disiplin içersinde başarıyla sürmektedir.

Artık Elka'lı işçilerin arkasından 400 bin üyesiyle DİSK yer almaktadır.

Başarılı bir şekilde sonuçlanacağından kuşkumuz olmayan grev, genel olarak işçi sınıfının ve özel olarak DİSK'in belirleyici gücünü dosta ve düşmana bir kez daha ispat edecektir.

TOPRAK EKMEK ÖZGÜRLÜK

arazide çalışan işçi orman köylüsüyle dayanışma kurmalıdır

Türkiye nüfusunun dörtte birine yakın kısmı orman köylerinde oturuyor. Orman köylüleri tam bir yoksulluk içinde bulunuyor. Yıllık gelirleri iki bin lirayı aşmıyor. Orman köylülerinin kimisinin hiç toprağı yok, kimisi de 3-5 dönüm toprak parçasını ekerek geçinmeye çalışıyor. Kendisine ekilecek tarla açmak için ormanı yakıyor. Ama, yakılan ormandan açılan toprak da 2-3 yıl içinde verimsizleşiyor, çoraklaşıyor. Topraktan geçimini sağlamakta güçlük çeken orman köylüsü orman işletmelerinde çalışmak istiyor. Ama orman işletmelerinde de ya mevsimli, kısa süreli iş bulabiliyor, ya da hiç bulamıyor. Çalışacak durumda olan orman köylülerinin % 60 ından fazlası işsizliğin pençesinde kıvranıyor. Topraksızlık, yoksulluk ve işsizlik orman köylüsünü ormandan kaçak ağaç kesmek zorunda bırakıyor. Odun tüccarları binlerce metreküb kaçak odunu satıp vurgunlar vururken, orman köylüsü bir ağaç kestiği için hapislere düşüyor. Çok sayıda orman köylüsü topraksızlıktan ve işsizlikten şehirlere göçüyor. Ama çoğu zaman şehirlerde de işsizlikten kurtulamıyor. Toprağı, hayvanı olmayan, yoksulluk ve işsizlik içinde bulunan orman köylüleri ya ağalara ve tefecilere, ya da banka ve kooperatiflere borçlanmak zorunda kalıyor. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi yeni yasalar çıkarılarak ormanlar toprak ağalarına peşkeş çekilmek isteniyor.

Sendikalarda örgütlü işçiler orman köylüsünün de toprağa kavuşturulmasını, orman işletmelerinin genişletilmesini, ormanların yakınlarında ağaç işleyen fabrikalar kurulmasını istiyorlar. Ama, orman köylüsünün ağa ve tefeci sömürüsünden, işsilzikten kurtulmasının yolu örgütlenmesinden geçer.

Orman köylüsünün örgütlenmesine yol göstermek, örgütlü işçi sınıfının orman köylüsünün de yanında olduğunu kanıtlamak özellikle ormanlık bölgelerde çalışan işçilere düşüyor. Bankaların, toprak ağalarının ve tefecilerin sömürüsüne karşı orman köylüsünü bilinçlendirip örgütlemek sendikalı işçilerin görevi oluyor. Özellikle Orman Tamirhanelerinde çalışan Maden-İş üyeleri, sömürüye karşı işçi-köylü dayanışmasının örneklerini verme olanağına sahipler.

1 mayıs üzerine bir gözlem

Tam 51 yıl süren bir aradan sonra Türkiye işçi sınıfı ilk kitlesel ve en büyük 1 Mayıs'ını kutladı. Dünya işçilerinin birlik, mücadele ve dayanışma gününe katılmak üzere Taksim alanında toplanan geniş kitle üzerine sayıca bir tahmin yapmak gerçekten çok güç. Çeşitli basın organları bunu, «binlerce», «onbinlerce», «yüzbinlerce», «200 bin», «200 binin üzerinde» şeklinde değerlendirdiler. Biz, örgütümüzün düzenlediği 1 MAYIS EMEK BAYRAMI gösterisinin sayıca gücü üzerine bir rakam vermenin önemli bir yararı olduğuna inanmıyoruz. Ancak, dost ve düşmanın onaylaması gereken gerçek, Taksim alanının, tüm tarihimiz boyunca, böylesine bir kalabalık görmediğidir. Bize göre tarihsel önemi olan olgu, bu muhteşem nicel gücü 1 Mayıs günü Taksim alanında birleştiren özdür, süreç içinde gelişen ve güçlenen mücadeledir. İşte, yarım asır sonra ilk kez kutlanan 1 Mayıs günü, çok uluslu ve yerli tekellerin reklâm tablolarının çevrelediği Taksim alanında Türkiye'nin dört bir yanından gelen yüzbinleri bir tek ses, tek bir yürek yapan bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme yönünde ilerleyen işçi ve halk mücadelesinin günümüzde ulaştığı örgütsel, siyasal, ideolojik ve nicel düzeyidir.

MADEN-İŞ GAZETESİ

DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası adına, Sahibi: KEMAL TÜRKLER
Yazı İşleri Müdürü: KUDRET YILDIRIM
Yazışma ve Yönetim Yeri: Merter Sitesi Sendikalar Binası No: 10 Kat: 4 Aksaray - İSTANBUL Tel: 25 01 33
Genel Merkez: Barbaros Bulvarı No: 58 Beşiktaş-İSTANBUL
TEL: 48 50 74 - 48 50 75 - 48 50 76
Fotoğraflar: ŞAKİR BIYIKLI
Film ve Montaj: Modern Röprodüksiyon
Son Baskı Tarihi: 21.5.1976

BU SAYI 85.000 BASILMIŞTIR.

BASKI : ÖZ - AKIN MATBAASI

Emek'te Sözleşme

ANKARA II. Bölge temsilciliğimize bağlı EMEK ELEKTRİK END. A.Ş. işyeri ile sendikamız T. Maden-İş arasında toplu iş sözleşmesi imzalandı.

Bu toplu iş sözleşmesi 1.1.1976-1.1.1978 tarihleri arasında yürürlükte kalacaktır.

Bu işyerinde çalışan üyelerin saat ücretlerine 1. yıl 425 kuruş zam, 2. yıl 450 kuruş zam yapılmıştır.

Yılda 2 maaş tutarında ikramiye alacak olan üyelerimiz yıllık ücretli izin parası 600.— TL., yıllık ücretli iznini sendikanın Tatil Sitesinde geçiren üyelere net 1000.— TL., dini bayram harçlığı 250'er TL, olarak belirlenmiş olup üyelerimizin fazla mesaileri % 75 zamlı ödenecektir.

Dini bayramların arife günlerinde tam gün ücretli izin yapacak olan üyelerimizin ihbar tazminatları yasal sürelere,

a) 2 gün, b) 4 gün, c) 6 gün, d) 8 gün ilâve edilmiştir.

Evlenme yardımı 1250.— TL., doğum yardımı 750.— TL, üyenin ölümü halinde yakınlarına yapılan yardım 5000.— TL, yakınlarının ölümü halinde üyeye yapılan yardım 750 lira, çocu kzammı ayda 50.— TL., Tahsil Yardımı: İlkokulda okuyan herbir çocuk için yılda 250.—, orta okulda okuyan her bir çocuk için yılda 300.— TL, lise ve yüksek okulda okuyan her bir çocuk için yılda 400.— TL, yakacak yardımı 600.— TL, yemek yardımı brüt 12.— TL. muvazzaf askerlik yardımı üyenin 15 günlük ücreti tutarında belirlenmiştir.

SSK'ca 5 ve daha fazla gün istirahat alınması halinde kurumca ödenmeyen ilk iki günlük ücret işverence ödenecektir.

1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI OLARAK TOPLU SÖZLEŞMELERDE YER ALACAK

DİSK Başkanlar Konseyi'nin önerisini görüşen DİSK Yürütme Kurulu, üye sendikalardan 1 MAYIS İşçi Bayramının hayata geçirilmesi için toplu sözleşmelere 1 Mayıs'ın İşçi Bayramı olduğunu vurgulayan maddelerin konulmasını istedi.

Toplu sözleşmelere konulacak maddeler şöyle saptandı:

a) 1 Mayıs genel tatil günü, diğer bütün dünya ülkelerinde de olduğu gibi, İŞÇİ BAYRAMI olarak kutlanabilmesi amacı ile işyeri tatil yapılır ve herhangi bir nedenle işçi çalıştırılamaz.

b) 1 Mayıs'ın arifesi olan 30 Nisan günü saat 12.00'den sonra işyerinde ücretli tatil yapılır. Bu güne ait işçi ücretleri herhangi bir nedenle kesilemez.

c) 1 Mayıs İşçi Bayramı için, Nisan ayının ikinci yarısı içinde işçiye 500.— TL. (1000.— TL. ...) tutarında bayram ödeneğ iverilir.

İŞÇİ SAĞLIĞI ve İŞ GÜVENLİĞİ

Fevzi ŞOLT
Toplu Sözleşme Dairesi Uzmanı

işçilerin yaşama hakkı

... Yukarıda açıklamalardan anlaşılabileceği gibi işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda işçi sınıfı ve çalışanlar için her ne kadar belli yasal kazanımlar sağlanabilmişse de, yaptırımların (müeyyide) yetersizliği ve yürütümün sermaye yararına olması nedenleriyle uygulama, çalışanlar yararına geliştirilememekte ve koşullar iyileştirilememektedir.

Bu nedenle genelde yeni yasal kazanımlar ve yürütümün demokratikleştirilmesi için mücadele verilirken, özelde, sendikal plânda, işyerleri düzeyinde uygulama yönünden yoğun ve ısrarlı bir uğraş içine girmek gerekmektedir.

Uğraş vermek açısından konu, işverenlerin yutturma ve demagojilerine kolay kolay yer verditmeyecek kadar açık ve işçiler yönünden haklı bir sorundur.

Açıktır çünkü, işçinin günlük yaşamının her anında somut olarak karşı karşıya bulunduğu, kötü sonuçlarını bildiği, bizzat yaşadığı sorunlardır.

Haklıdır çünkü, insanların en doğal hakları olan YAŞAMA HAKLARI İnşan Hakları Evrensel Beyannamesi ve Anayasamızda açıkça güvence altına alınmış bulunmaktadır. Bu hak onlardan her ne şekilde olursa olsun geri alınamaz.

İşyerlerinde zehirli gaz, buhar, toz, gürültü, kötü ışıklandırma, aşırı sıcak ve soğuk, aşırı çalışma yoğunluğu işçilerin ömrünü azaltmakta; kontrol altına alınmamış, kötü düzenlenmiş çalışma ortam ve koşulları, onların can güvenliğiklerini yok etmektedir. Bütün bunların sorumlusu olarak işverenler, işçilerin canlarına kastetmektedirler. Bundan dolayı işçi, can güvenliği, vücut tamlığı ve sağlığını yani yaşamını korumak için kârlarını artırmak uğruna canına kasteden işverenlere ve onların sömürü ve talan düzenine karşı vereceği mücadelede, tamamen bir nefsi müdafaa içindedir.

İşçiler, kendilerine dayatılan kötü çalışma ve yaşama koşulları ile azalan ve tükenen ömürleri üzerinde, bir avuç işbirlikçi tekelcinin lüks ve iğrenç yaşantılarının yükselmesine karşı, yaşamlarını korumak için işyerlerinde ülke düzeyine kadar uğraş vermektedirler, vermelidirler.

O halde sorun önemlidir, günceldir. Çünkü yaşama kavgasıdır. Böylesine haklı bir kavgayı hangi nedenle olursa olsun önlemeye çalışmanın dayanağı bulunamaz. Buna işçi sınıfı ve çalışanlar da olanak vermeyecekler ve yaşamak için DEMOKRATİK DİRENME HAKLARINI kullanacaklardır.

Önümüzdeki Görevler

Sorunun önem ve aciliyeti karşısında ilk olarak yapılması gereken, konunun sınıfsal özü içinde işçilere anlatılması, benimsetilmesi ve işçinin bu konuda bilinçlendirilmesi olmalıdır.

Bu sağlandığı işçilerin konuyu özü içinde kavradıkları ölçüde konu artık işçiler için bir yakınma ve şikâyet konusu olmaktan çıkacak, sınıfsal kavganın bir parçası, elde edilmesi gereken bir «haklı amaç» olarak gerçek yerini alacaktır.

İkinci olarak da sendikaların yapması gereken şey, işçilerin yürütecekleri bu yaşam kavgasını desteklemek ve onu SINIF MÜCADELESİ ÇİZGİSİNDE yönlendirmektir.

Bunlar sendikaların en acil ve zorunlu görevlerinden olmaktadır.

Sınıf ve kitle sendikacılığını yürüten üst örgütümüz DİSK ve bağlı sendikaları, bu arada geniş ve eski bir devrimci geleneğe sahip olan sendikamız bu konudaki kararlı mücadelelerini genişleterek sürdürmektedirler.

Sendikal mücadelenin sadece ücret artımı çizgisinden çıkarılarak yeni ve ileri boyutlara erişmesi çağımızdaki sınıf sendikacılığının özü ve gereğidir.

Genel Yönetim Kurulumuzun son toplantısında aldığı kararlarla bunu bir kere daha vurgulamış bulunmaktadır.

Mücadelenin güçlü ve sıhhatli bir şekilde yürütülebilmesi için, işçi sınıfının en geniş ve ileri birlikteliğini kurmak ve geliştirmek zorunludur. Bunu sağlamada önümüzdeki somut hedeflerden birisi de işçilerin sağlık ve güvenlikleridir. Ancak bütün bunlara rağmen bu birliği engelleyici ve onu yıkıcı her türlü girişim ve işçi sınıfının devrimci sendika ve yönetimlerini hedef alan her bozguncu tutum, görünümü ne olursa olsun sakattır ve yok edilmelidir.

türk telefon işçilerine maocuların oynadığı oyun

İşyerinde 1974 yılında Maden-İş Sendikasında örgütlenmiştik. Örgütlenme sırasında işveren 13 kişinin iş aktini feshetmişti. Fakat bu çalışıp işvereni zorlamasıyle ve orada çalışan işçilerin birlikte hareket etmeleri sonucunda çıkarılan arkadaşlar tekrar geri alınmıştı.

Daha sonra 1975 yılında işveren eski atölye durumunda bulunan işyerini genişletmek ve ortaklarını çoğaltarak bankalar OYAK (Ordu Yardımlaşma Kurumu) ile birlikte bir holding haline dönüşümü durumunu ortaya çıkarmıştır. Bu durumda yasal olarak işçilerin kanuni haklarını alarak yeni kurulan Türk Telekomünikasyon A.Ş. ne geçmeleri sağlanacaktı. İşyerinde temsilci sıfatıyla temsilciilk yapan arkadaşlar ilk başında meseleyi işçilere açıkladılar. Yani yeni fabrikada çalışmış olacaktık. Sendikamızda işverenle temasa başlamıştı. Yalnız işveren 12 kişiyi ben yeni fabrikada çalıştırmam demişti. Bu arada fabrikadaki işçiler Cumartesi günleri Yeşilova halk evinde Mao'cu «İlerici Maden-İş Sendikası» tarafından hazırlanan seminerlere, temsilcilerle 25-30 ar grupluk halinde götürülüyordu. Son zamanlarda işyerinde çalışan sapık ideoloji taşıyan bazı kişilerde sendikamız olan Maden-İş aleyhine çeşitli yalan, dolan söylentiler yapıyorlardı. «Yeşilova halkevine» giden işçiler aslında fabrikadaki durumları iyi anlamak için toplanıyorlardı. İşyerinden işçilere oraya götüren kişilerde aynı şeyleri söylüyorlardı. Fakat oraya gidildiğinde, başka bir durumla karşılanıyordu. Orada tamamen fabrika meselelerinden apayrı olan şeyler konuşuluyordu. «Yeşilova halkevinde DİSK'e nasıl küfür edilir. DİSK nasıl yıpranır, DİSK'in içine nasıl sızılır durumları konuşuluyordu.»

Son zamanlarda işveren temsilcisiyle sendikamız Maden-İş Temsilcileri toplanmışlardı. Bu toplantıda biz işçilerin yeni fabrikaya geçişi haklarını alıp aynı şartlarda yeni fabrikada protokol esasına göre çalışacaktır. Sendikamız bu toplantıdan alınan kararları işyeri temsilcilerine anlatmışlardı. Daha önce de Fındıkzade de bulunan Şan Düğün evinde sendikayla bir toplantı yapmıştık. Toplantıda fabrika durumu için bizlere söz hakkı verilmişti. Fakat oradaki toplantının amacını maocular saptırdılar. Daha evvel kendilerinin hazırlamış oldukları kâğıtları bazı bilinçsiz kişilere vererek onları da kendi oyunlarına maşa ettirdiler.

İşyeri temsilcileri sendikadan aldıkları talimatları işçilere yanlış anlatıyorlardı. Sebebi ise kendileri de maocularla yakın ilişkiler kurmuşlardı. Sendikanın almış olduğu kararlardan, onların işyerinde anlattıkları sözler arasında dağlar kadar fark vardı. Sendikamızın almış olduğu kararalrı bizler daha sonraları öğreniyorduk.' Sendikamız kesin kesin talimat vermişti. İşyerinde bu sıralarda hiçbir direniş yapılmıyacaktı. Çünkü işveren böyle bir şey bekliyordu. İşyerinde işveren açık açık bizi direnişe sürüklemek istiyordu. Ondan sonra da iş aktimizi fesh edebilsin. Çünkü önümüzde bir sözleşme vardı. Onun gayesi toplu sözleşmeden kaçmaktı.

İşyerinde bulunan maocu dediğimiz ters akımlarda onların yani patronun küreklerini çekiyorlardı. İşçilere ters ters şeyler söylüyorlar, sendikayı kötülüyorlar, işçileri galayana getirip direnişe sürüklemek istiyorlardı. En sonunda da bunu yaptılar 31.3.1976 günü saat 13.30 da yemekhaneye yemek yemek için bulunuyorduk. O sırada maocu dediğimiz kişiler çeşitli tahrik ettirici, işçileri galayana getirici sözler sarfettiler. Bunu söylüyorlardı. «Biz işyerinde huzursusuz» sendika ile işveren temsilcisi gelsin meseleyi yemekhanede halledelim.» Orada bu maocu dediğimiz ters akımcılar, işçileri peşlerine sürükliyerek direniş kararı verdirdiler. Direnişi daha evvel bu maocular başkalarıyla karar vermişlerdi. Bizler yani gerçekleri sonunda öğrenmiş bulunan işçilei daha sonra bunların oyunlarına maşa olduğumuzu öğrendik. Direniş kararı alınırken sendikanın haberi yoktu o haberi direnişten 3 saat sonra sendikaya bildirdiler. I. Bölge başkanımız olan Murat TOKMAK saat 16.30'de fabrikaya geldi. Yani direnişten 3 saat sonra. Yapmış olduğumuz direnişin hiçbir yasal hakka dayanmadığını gelip bize yemekhanede izah etti. Hepimiz orada yanıldığımızı fark etmiştik. Fakat iş işten geçmişti. Yani treni kaçırmıştık. O sırada Murat TOKMAK bu durumu izah ederken bir kaçtane maocu Temsilcimize çeşitli küfredici nitelik taşıyan sözler söylediler. Tokmak gereken cevabı vermişti.

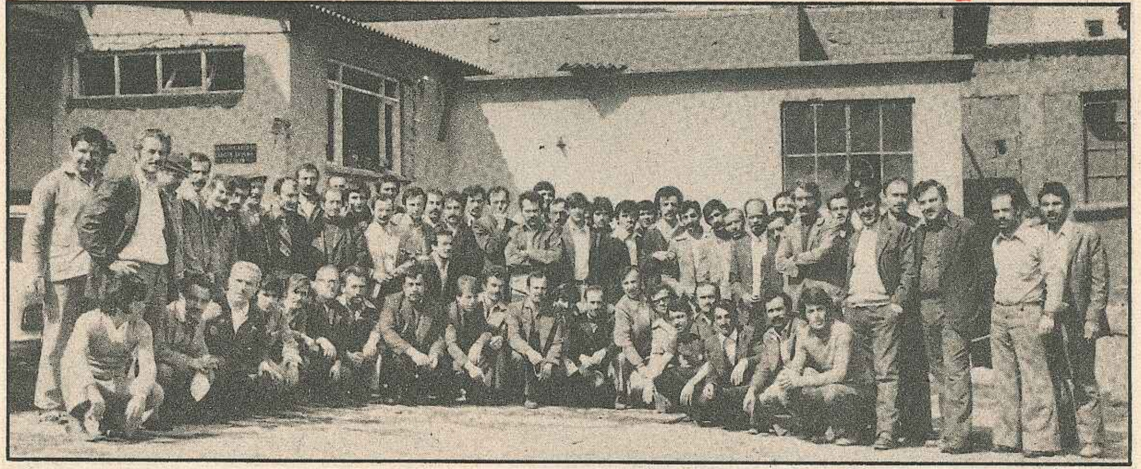
Ertesi günü iş saatinden sonra çıkış kapısına geldiğimizde 13 kişinin çıkışı verilmişti. Bunlar arasında 7-8 senelik işçiler vardı. 17 b çıkışına göre çıkarılmışlardı. Onlar sonrada bu maocu dediğimiz kişiler hatalarını ört bas etmek için işçiler arasında ajanlık vazifesini gördüler. Hatalarını sendikanın sırtına yüklemek istiyorlardı. Hatta maocuların gazetesi olan halkın sesi gazetesinde Maden-İş Sendikası I. Bölge Temsilcisini suçlayarak, tamamen bozguncu olduklarını isbat ettiler. Yazılarında hep DİSK ve en önemlisi Maden-İş Sendikasına hücum ediyorlardı. Fabrakida da işveren bir yazıyı ilân tahtasına astı. İşyerinde atölyelerini kapatıp, işçilerin kanuni haklarını vereceğini açıkladı.

İşyerinde tamame nbozguncu işçi sınıfının ideolojisine ters düşen bu kişiler 130 kişinin ekmeğiyle oynayıp, patronların ekmeklerine yağ sürücü olduklarını ispatladılar.

Bu akımlar Türk Telefonda işçiye yapacağını yaptılar önemli olan başka yerlerde çalışanlar bu oyuna gelmesinler. Tüm işçiler bu maocu dediğimiz sapık ideoloji sahiplerini tanımalı. Bunlarla mücadele etmelidirler.

Türk Telefon İşçilerinden Bir Gurup

ERKA BALATA'da SÖZLEŞME

Sendikamız ile I. Bölge Temsilciliğimiz sınırları dahilinde bulunan ERKA Balata Otomotiv San. A.Ş. arasında, yaklaşık 800 üyemiz adına sürdürülmekte olan toplu sözleşme görüşmeleri anlaşma ile neticelenmiştir.

26.4.1976 günü varılan anlaşmaya göre Toplu İş Sözleşmesi, 1.1.1976, 31.12.1977 tarihleri arasında yürürlükte olacaktır.

İşyerinde asgari saat ücreti 800 kuruş olarak belirlenmiş, üyelerimizin 1. yıl 1 Ocak 1976'dan geçerli olmak üzere saat ücretlerine 550 krş., 2. yıl 1.1.1977'den geçerli olmak üzere saat ücretlerine 550 kuruş ücret zammı yapılmıştır.

Sendika üyelerine yılda 105 günlük (3,5 maaş) ücretleri tutarında ikramiye verilecektir.

Üyelerimizin normal fazla çalışmaları % 75 zamlı, kendi hafta tatili, Ulusal Bayram ve Genel Tatil, Dini bayram arifelerindeki fazla çalışmaları da % 100 zamlı ödenecektir.

Üyelerimizin 20.00 - 06.00 arasındaki çalışma saatleri 100 krş. zamlı ödenecektir.

Üyelerimizin yıllık ücretli izin sürelerine 3'er gün eklenmiştir. Ayrıca üyelerimize izne çıkmadan önce 1250.— TL. izin parası ödenecektir.

Ayrıca üyelerimize her dini bayramdan önce 500.— er TL. bayram ikramiyesi verilecektir.

Sosyal Yardımlar;

— Evlenmede 1.000.— TL.,

— Doğumda 1.000.— TL.,

— Ölümde; üyenin ölümü halinde yakınına 7500.— TL., yakınlarının ölümü halinde üyeye 1.000.— TL.,

— Çocuk zammı, her çocuk için ayda 50.— TL.,

— Tahsil Yardımları;

İlk öğrenimde olan her bir çocuk için yılda 350.— TL.,

Orta öğrenimde olan her bir çocuk için yılda 450.— TL.,

Yüksek öğrenimde olan her bir çocuk için yılda 750.— TL., olarak belirlenmiştir.

Üyelerimize, hergün listele-

Üyelerimizin işe geliş gidişleri, işverence temin edilen vasıtalarla sağlanacaktır.

Sendika üyelerine ayda 8 saatlik ücretleri tutarında prim ödenecektir.

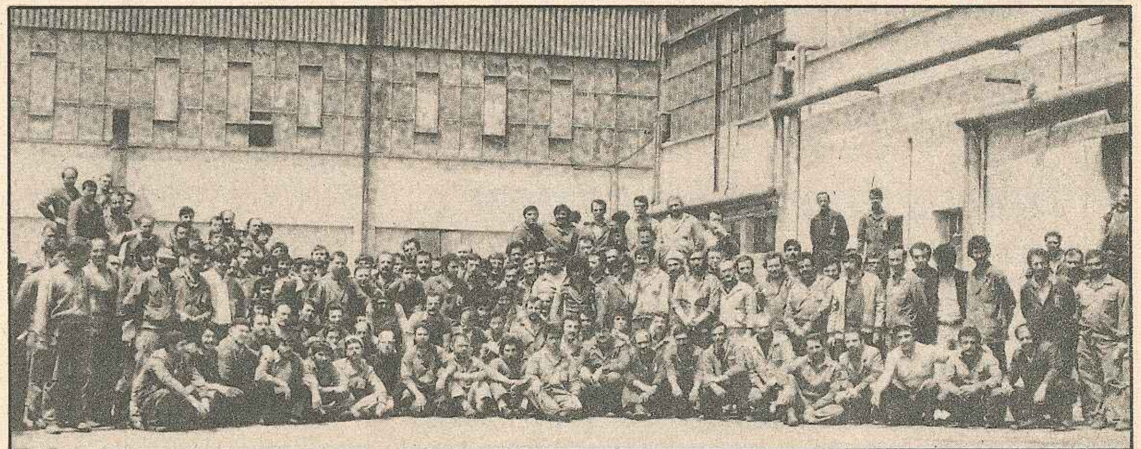
Üyelerimizin kıdem tazminatları her yıl için 35 gün üzerinden hesaplanarak ve üyenin hizmet akdinin, İş Yasasının 13. maddesi uyarınca feshedilmesi halinde, iş buluncaya kadar çıplak brüt ücretinin % 50'si tutarında üyeye her ay, 3 ay süre ile işsizlik tazminatı işverence ödenecektir.

rin tanziminde Sendika Temsilcilerinin de bulunacağı kaliteli ve doyurucu bir öğün yemek verilecektir.

Ramazan ayında yemek yemeyen, SSK raporuyla perhiz rejimine tabi olan üyelerimize günde 15.— TL., görev gereği işyeri dışında olan üyelerimize de günde 20.— TL. yemek bedeli ödenecektir.

Üyelerimize her yıl 1250.— TL., yakacak yardımı verilecektir.

UZEL'de TOPLU SÖZLEŞME

Sendikamız Uzel Makina San. A.Ş.'ne bağlı 2 işyerinde toplam 1800 işçi adına işkolunun en iyi sözleşmesini yaptı.

Saat ücretlerine zammın sözleşmenin 1. yılında 625 kuruş 2. yılında 625 kuruş olarak belirlendiği anlaşmada;

Üyelere her yıl 4 maaşları tutarında ikramiye, Yılda 2.000.— TL. tutarında yakacak, Dini bayramlarda 1.000.—'er TL. bayram ödeneği, 1.500.— TL. dan aşağı olmamak üzere yıllık ücretli izin parasının % 75'i tutarında izin ödeneği, her ay 1 yevmiye devamlılık primi, 50.— TL. çocuk zammı, ilk okulda okuyan çocukları için yılda 400.— TL., orta okulda okuyan çocukları için yılda 500.— TL., lisede okuyan çocukları için yılda 600.— TL., yüksek öğrenimde okuyan her bir çocuğu için 750.— TL., öğrenim yardımı yapılması kararlaştırılmıştır.

Yalnızca Ücret, İkramiye, Yakacak, İzin ödeneği, Devamlılık primi ve bayram ödenekleri dikkate alınarak yapılan hesaba göre Yürürlük tarihinden önce saat ücreti 12.— TL. olan bir Uzel işçisinin önümüzdeki 2 yıl içinde alacağı çıplak saat ücreti ve yukarıdaki kalemler dikkate alınarak ortalama aylığı aşağıdaki kıyaslamalı tabloda gösterilmiştir.

1.1.1975 - 1.1.1976

Çıplak Aylık Üc.	2880.— TL.
Ort. Aylık Üc.	3685.— TL.

1.1.1976 - 1.1.1977

Çıplak Aylık Üc.	4380.— TL.
Ort. Aylık Üc.	6425.— TL.

1.1.1977 - 31.12.1977

Çıplak Aylık Üc.	5880.— TL.
Ort. Aylık Üc.	8540.— TL.

Parasal konularda işkolunun en iyi rakkamlarının sağlandığı sözleşmenin büyük başarısı bunların yanında sendikal prensip ve taktik hedeflerin tavizsiz sağlanmış olmasıdır.

Sözleşmeye göre;

Üyelerin yıllık ücretli izin sürelerine 3'er gün eklenmiş, Kıdem tazminatı beher hizmet yılı için 40 güne çıkarılmış İş Yasasının 13. maddesi uyarınca işverence işten çıkarılan üyelere 3 ay maaşlarının % 50 si tutarında ödeme yapılması karara bağlanmış ve Uzel işçilerinin bitmeyen çileşi haline gelen vasıta sorunu en geç 15 Haziran 1976 tarihinden itibaren uygulamaya sokulmak üzere üyelere servis sağlanacağının belirtilmesi ile çözümlenmiştir.